

[Bundvad.]

refusionen foregår. Hvis vi dér kunne få en rationalisering og forenkling gennemført, ville det betyde en lettelse både for lovgivningsarbejdet og for administrationen ude i kommunerne. Jeg vil anbefale ministeren at tage dette spørgsmål — eller rettere de samhörende spørgsmål, for der er jo mange — op til behandling så hurtigt som muligt.

Hvad det foreliggende forslag som helhed angår, kan jeg sige, at når ministeren sammen med de kommunale organisationer og finansudvalget finder en tilfredsstillende løsning, går jeg ud fra, at forslagsstillerne betragter deres forslag som bortfaldet.

Gottschalck-Hansen: Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det, der allerede er sagt vedrørende det foreliggende forslag til folketingsbeslutning, men vil dog gerne på mit partis vegne udtrykke vor anerkendelse af den positive holdning, den højtærede finansminister har indtaget over for det foreliggende spørgsmål. Det er betryggende at vide, at regeringen forstår dette problem.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Bundvad lige har sagt, at det folketingsudvalg, der i fjor behandlede lovforslaget om folkepensionen, modtog en deputation fra Sognerådsforeningerne, som bl. a. pegede på den ændring i refusionsreglerne, som det foreliggende forslag til folketingsbeslutning drejer sig om. Jeg forstår, at der er velvillig forståelse over for selve sagen, og jeg kan allerede nu sige til det ærede medlem hr. Bundvad, at for os er det ikke afgørende, om der fremsættes lovforslag eller ej, blot problemet løses; kan det gøres administrativt, er det hele jo mere enkelt. Finansudvalget vil formentlig stille sig positivt over for en sådan henvendelse — jeg kan dårligt tænke mig andet.

Det er også med tilfredshed, jeg har hørt den højtærede finansministers bemærkninger vedrørende en ændring, der skulle betyde en forenkling af mellemregnskabet mellem stat og kommuner, en rationalisering af

dette i virkeligheden meget komplicerede og indviklede problem. Fra konservativ side ser vi med megen optimisme og glæde hen til, at man kan nå til en forenkling, som kan gøre det hele meget lettere at administrere for de respektive kommuner.

Jeg kan altså på mit partis vegne takke for velvillig forståelse.

Skytte: Den budgetlægning, som foregår i denne tid rundt i landets kommuner, viser overalt en ret mærkbar stigning, der, som man kan sige sig selv, har forskellige årsager. En af årsagerne danner grundlaget for det forslag til folketingsbeslutning, som vi her behandler, og som vi ser på med stor velvilje.

For at give et indtryk af, hvad folkepensionen betyder i øgede udgifter for en kommune, kan jeg som eksempel nævne en almindelig sognekommune med 2 000 indbyggere på Fyn. I denne kommune regner man ved budgetlægningen med en merudgift på 8 000 kr. pr. måned; disse penge skal kommunen lægge ud, og den får dem først refunderet fem måneder senere. Det er egentlig en ekstra byrde, som lægges på denne kommune, og det vil stort set sige, at dens likviditet forringes med ca. 40 000 kr., hvilket jo er ret mærkbart for en kommune med 2 000 indbyggere.

Jeg vil gerne fremhæve dette eksempel, idet jeg samtidig understreger, at det er rigtigt, som det har været nævnt både af ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, og af det ærede medlem hr. Bundvad, at den udgiftsstigning, som nu finder sted på hele folkepensionsområdet, ikke skyldes den nyordning, vi gennemførte i september i fjor, og som for en dels vedkommende træder i kraft til 1. april og for restens vedkommende til 1. oktober i år. Det er helt forkert at tro, at det er denne ordning, som er den væsentlige årsag til kommunernes store udgiftsstigning. Stigningen i kommunernes nettoudgifter som følge af den nyordning, vi har gennemført, er ikke så overvældende